

Hervormde Wijkgemeente van Bijzondere Aard
te Krimpen aan den IJssel

Hervormd Gereformeerd zijn

Beleidsplan 2020-2024

1. INLEIDING	5
2. IDENTITEIT EN ONZE PLAATS IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND	6
2.1 ONS STAAN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND	6
2.2 ONS STAAN IN DE PLAATSELIJKE PROTESTANTSE GEMEENTE.....	7
2.3 ONZE WIJKGEMEENTE VAN BIJZONDERE AARD.....	8
2.4 GEREFORMEERDE PREDIKING.....	8
2.5 DE AMBTEN	9
2.6 GEMEENTEOPBOUW	9
2.7 OVERSCHRIJVINGEN.....	11
3. VISIE.....	12
3.1 WE WILLEN EEN HORENDE GEMEENTE ZIJN.....	12
3.2 WE WILLEN EEN VIERENDE GEMEENTE ZIJN	12
3.3 WIJ WILLEN EEN BIDDENDE GEMEENTE ZIJN	12
3.4 WIJ WILLEN EEN PASTORALE GEMEENTE ZIJN	12
3.5 WE WILLEN EEN LERENDE GEMEENTE ZIJN.....	13
3.6 WE WILLEN EEN DIENENDE GEMEENTE ZIJN.....	13
3.7 WE WILLEN EEN MISSIONAIRE GEMEENTE ZIJN	13
4. BIJLAGE: WE WILLEN EEN HORENDE GEMEENTE ZIJN	14
4.1 CENTRUM.....	14
4.2 DOEL	14
4.3 SAMENZIJN.....	15
4.4 AANDACHTSPUNTEN IN DE BELEIDSPERIODE.....	15
5. BIJLAGE: WIJ WILLEN EEN PASTORALE GEMEENTE ZIJN	16
5.1 INLEIDING.....	16
5.2 DE KERN VAN HET PASTORAAT	16
5.3 WAT IS PASTORAAT?.....	16
5.4 DE HERDER ZIET OM	17
5.5 VORMEN VAN PASTORAAT	17
5.6 RELATIE TUSSEN PASTORAAT EN DIACONAAT	18
5.7 TEN SLOTTE.....	18
5.8 AANDACHTSPUNTEN IN DE BELEIDSPERIODE.....	18
6. BIJLAGE: WE WILLEN EEN LERENDE GEMEENTE ZIJN	20
6.1 INLEIDING.....	20

6.2	DE CATECHESE	20
6.3	JEUGDWERK ALS GELOFSOPVOEDING, GEMEENSCHAPSBELEVING EN VORMING	20
6.4	PRAKTISCHE UITVOERING VAN CATECHESE EN JEUGDWERK	21
6.5	OOG VOOR ONTWIKKELINGEN	21
6.6	SAMEN LEREN	22
6.7	AANDACHTSPUNTEN IN DE BELEIDSPERIODE.....	22
7.	<u>BIJLAGE: WE WILLEN EEN DIENENDE GEMEENTE ZIJN .....</u>	24
7.1	WAT IS DIACONAAT?	24
7.2	ONDERLINGE GEMEENSCHAP EN VERBONDENHEID.....	24
7.3	WAAKZAAM DIACONAAT VANDAAG	25
7.4	AANDACHTSPUNTEN IN DE BELEIDSPERIODE.....	25
8.	<u>BIJLAGE: WE WILLEN EEN MISSIONAIRE GEMEENTE ZIJN .....</u>	27
8.1	EVANGELISATIE: UITGANGSPUNT EN DOELSTELLING.....	27
8.2	DE BOODSCHAP EN DE BOODSCHAPPERS.....	27
8.3	DOELGROEP EN MANIER VAN AANPAK	28
8.4	NAZORG EN GEBED.....	28
8.5	ZENDING EN WERELDDIACONAAT, UITGANGSPUNT EN DOELSTELLING	29
8.6	AANDACHTSPUNTEN IN DE BELEIDSPERIODE.....	29
9.	<u>BIJLAGE: HET BEHEER VAN DE GEMEENTE .....</u>	31
9.1	DOELSTELLING	31
9.2	ORGANISATIE	31
9.3	GEBOUWEN.....	32
9.4	FINANCIËN	33
9.5	COMMUNICATIE	33
9.6	AANDACHTSPUNTEN IN DE BELEIDSPERIODE.....	34

1. Inleiding

U heeft het nieuwe beleidsplan in handen. 'Nieuw' in zoverre dat het een herziening en aanpassing van het vorige is. In dit document verwoorden we als kerkenraad onze visie op de kernzaken van het gemeente zijn. Beleid is nodig. Juist in een christelijke gemeente. Alles wat niet gedragen wordt door beleid en door visie is onderhevig aan de willekeur van het moment en van personen. Daarom hechten we als kerkenraad aan een helder geschreven en goed doordacht beleidsplan. Wie doet wat en op welke termijn? Wat zijn de onderlinge verbanden tussen de verschillende activiteiten in de gemeente? Is er aansluiting, maar ook: zijn er hiaten? De herziening van het vorige beleidsplan was een goed moment om dat nog eens helemaal door te lopen en waar nodig aan te passen of te verhelderen. Prediking, pastoraat en diaconaat blijven de pijlers van onze gemeente, gefundeerd op het Woord van onze God. In dit beleidsplan stellen we onze visie op gemeente zijn centraal. De vragen van deze tijd dwingen ons daartoe, waarbij de roeping om oog te hebben voor de hele kudde blijft staan. Wezenlijke aanpassingen zijn er niet, wel is de presentatie anders. Er is gekozen onze plaats in de PKN en onze visie centraal te stellen (hoofdstuk 2 en 3), gevolgd door enkele bijlagen (hoofdstuk 4 t/m 9) waarin de activiteiten worden benoemd.

Wij beseffen terdege dat niet mensen maar God Zelf Zijn gemeente bouwt. Wij belijden immers met de kerk dat Hij Zelf Zijn gemeente door Zijn Woord en Geest vergadert, beschermt en onderhoudt. En het mag ons bemoedigen dat Hij dat gedaan heeft van het begin van de wereld en dat Hij het doen zal tot het einde ervan. Anderzijds vraagt Hij van al degenen die Hem door een waar geloof zijn ingelijfd, dat zij hun gaven bereidwillig en met vreugde zullen aanwenden tot heil en nut van andere lidmaten. Het aanwenden van deze gaven mag in de christelijke gemeente beleidsmatig toegaan, als wij ons er maar van bewust zijn dat het uiteindelijk niet van onze organisatie, niet van onze inzet en inbreng afhangt. Het is de trouw en goedertierenheid van de HEERE dat het geestelijk huis, waarvan de Heere Jezus Christus de uiterste Hoeksteen is, wordt gebouwd.

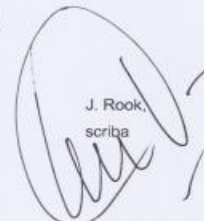
Het opstellen van een beleidsplan, opgedragen aan de kerkenraad, (Kerkorde PKN Ordinantie 4.7.1 en 4.8.5) heeft tot doel het door de kerkenraad vastgestelde beleid ten aanzien van het leven en werken van de gemeente vast te leggen. Hoewel wij geloven en belijden dat de toekomst in Gods handen ligt, wil de kerkenraad met visie leidinggeven aan de gemeente. Kijkend naar de ontwikkelingen in en buiten onze gemeente en waar we als hervormde gemeente voor willen staan, zijn biddend en zoekend voornemens voor de komende vier jaar geformuleerd.

Het is de wens en het gebed van de kerkenraad dat dit beleidsplan mag bijdragen aan de opbouw van de gemeente. Tot eer van God.

Namens de kerkenraad van de hervormde wijkgemeente van bijzondere aard,
Krimpen aan den IJssel, 12 april 2021.
Ds. J.J. Mulder en ds. J.A.W. Verhoeven,
preses en vicepreses

J. Rook,
scriba

2. Identiteit en onze plaats in de Protestantse Kerk in Nederland

2.1 Ons staan in de Protestantse Kerk in Nederland

Onze hervormde gemeente staat op gereformeerde grondslag binnen de Protestantse Kerk in Nederland. Dit houdt onder meer in dat binnen het gemeentelven een centrale plaats wordt toegekend aan Schriftuurlijke en appellerende prediking in de twee zondagse erediensten en op de christelijke gedenkdagen. Met de Bijbel als onfeilbaar Woord van God, gezaghebbend voor leer en leven. In de beide sacramenten, namelijk het Heilig Avondmaal en de Heilige Doop belijdt en ervaart de gemeente de verbondstrouw van God, de gemeenschap met Christus en met elkaar. Wij belijden het algemeen ongetwijfeld, christelijk geloof zoals neergelegd in de drie algemene belijdenisgeschriften, namelijk de Apostolische geloofsbelijdenis, de geloofsbelijdenis van Nicea en de geloofsbelijdenis van Athanasius. Wij staan in de traditie van de Reformatie en zijn trouw aan de belijdenis van de vaders. Wij zijn gebonden aan de drie bijzondere belijdenisgeschriften van de kerk (de Drie Formulieren van Enigheid): de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels. Deze grondslag voor onze gemeente kan onder geen beding worden gewijzigd door besluiten van ambtelijke vergaderingen van de kerk of van de overheid. De kerkenraad heeft deze grondslag en enkele concretisering daarvan verwoord en geeft daarmee aan waarop zij de meerdere vergaderingen aanspreken en waarop zij door haar aangesproken willen en mogen worden.

1. Als kerkenraad belijden wij, met Gods hulp, acht te geven op en vast te houden aan de prediking van het gehele Woord van God, de bediening van de sacramenten, het bestraffen van de zonden, ons in alle dingen te richten naar het Woord van God, waarbij wij alles wat hiermee in strijd is, verwerpen.
2. Als kerkenraad belijden wij dat de Heilige Doop een instelling is van Jezus Christus om aan ons en onze kinderen Zijn verbond te verzegelen. Daarom behoren de kleine kinderen van de gemeente, als erfgenamen van het Rijk van God, gedoopt te zijn.
3. Als kerkenraad belijden wij dat het Heilig Avondmaal een instelling is van Jezus Christus, die Hij alleen heeft ingesteld voor Zijn gelovigen (die in het midden van de gemeente belijdenis van het geloof hebben afgelegd). "Doe dat tot Mijn gedachtenis", zo zegt Hij in Lukas 22:19. Maar dit wordt ons niet voorgehouden om de verslagen harten van de gelovigen te ontmoedigen, alsof niemand tot het Avondmaal zou mogen gaan dan wie zonder enige zonde is. Want wij komen niet tot dit Avondmaal om daarmee te tonen dat wij in onszelf volkomen en rechtvaardig zijn. Integendeel, omdat wij ons leven buiten onszelf in Jezus Christus zoeken, belijden wij daarmee dat wij midden in de dood liggen.

Door deelname aan dit Avondmaal ontvangen gelovigen en kleingelovigen de verzekering dat Christus op grond van Zijn offer aan het kruis hun zonden wil vergeven. Het Avondmaal staat open voor allen die Hem geloven. Echter, wie in openlijke zonden leeft en daaraan vasthoudt, kan niet tot de tafel komen.

4. Als kerkenraad belijden wij dat tot ambtsdragers van de gemeente (ouderlingen, ouderlingen-kerkrentmeester, diakenen) door wettige verkiezing worden geroepen en bevestigd, mannenbroeders, belijdende leden van de gemeente en vervuld met de Heilige Geest.

5. Als kerkenraad belijden wij dat mannen als kandidaat tot de heilige dienst toegelaten en bevestigd worden in onze gemeente, die, gebaseerd op hierboven vermelde en verantwoorde grondslag, de kerk wensen te dienen met het Evangelie van Jezus Christus.
6. Als kerkenraad belijden wij dat het huwelijk tussen man en vrouw een instelling van God is en als zodanig heilig gehouden moet worden. Omdat zowel huwelijk als seksualiteit een gave van God is voor man en vrouw, verlenen wij geen medewerking aan het kerkelijk inzegenen van andere huwelijken dan die van man en vrouw. Wel willen wij graag hen die worstelen met een andere geaardheid liefdevol pastoraal begeleiden.
7. Het is ons verlangen, dat de hele kerk waarvan wij deel uitmaken, waarlijk belijdende kerk zal zijn, levend overeenkomstig het Woord van God, zodat aan haar geestelijk karakter geen afbreuk wordt gedaan door verwereldlijking. Gebaseerd op deze grondslag wensen wij in de kerk (PKN) die God in ons vaderland geplant heeft, ons volk te dienen vanuit en met het heilig Evangelie van de genade van God.

2.2 Ons staan in de plaatselijke Protestantse Gemeente

Onze gemeente weet zich verwant met de Gereformeerde Bond in de Protestantse Kerk in Nederland. Vanuit het ontstaan van onze gemeente vindt de prediking naar Schrift en belijdenis noodgedwongen in een afzonderlijke hervormde wijkgemeente plaats. We bidden dat deze situatie van tijdelijke aard is en we zoeken binnen de Protestantse Kerk in Nederland naar een meer volwaardige plaats voor de gereformeerde Woordverkondiging en de daarmee samenhangende positie van onze hervormde gemeente. Dit willen we doen zonder daarbij het gereformeerde karakter van verkondiging en gemeente zijn te verliezen. Het hervormd zijn weegt daarbij voor ons zeer zwaar. We hebben daarbij de roeping de kerk landelijk, in de classis en plaatselijk te wijzen op het fundament van Gods Woord en de gereformeerde belijdenisgeschriften, zoals genoemd in artikel I-4 van de kerkorde.

Wij erkennen dat er binnen de gemeente binnen de eenheid in het Bijbels gereformeerd belijden diversiteit is in gaven en geloofsbeleving en de uitingen daarvan. Christus heeft als Hoofd van de gemeente geboden dat de Zijnen één zullen zijn. Het niet gedeeld kunnen zijn van het Lichaam van Christus is ook de basis voor de eenheid van de gemeente. De kerk is Kerk in haar afhankelijkheid van Hem, Wiens Geest Zijn gemeente met gaven vervult. Eenheid is dan ook eenheid in de waarheid van Zijn Woord en Geest. Deze verscheidenheid kan dus nooit op gespannen voet staan met de ons in Christus geopenbaarde waarheid. De verscheidenheid in geloofsbeleving heeft altijd het Lichaam van Christus gekenmerkt. De Heilige Schrift is beslissend in het omgaan met deze verscheidenheid wat betreft de ruimte en de grenzen die er zijn in Christus. Gemeenteleden gaan in deze interne verscheidenheid op respectvolle wijze met elkaar om. In het naast elkaar bestaan van verschillende kerken die nochtans de Naam van Christus willen belijden, kan en mag de gemeente niet berusten. De gemeente heeft daarom de Bijbelse roeping naar eenheid te streven, gegrond op het bevel van Christus. Daar waar het mogelijk is, zal daarom gesprek en samenwerking met andere (wijk-)gemeenten, kerken en kerkgenootschappen - ook over de grenzen heen - op basis van de eenheid van het geloof plaatsvinden en worden voortgezet. De wijkgemeente wil haar verantwoordelijkheid in de Protestantse Gemeente verstaan in taken en deelnamen, waarbij de handhaving van de hervormd-gereformeerde identiteit en de financiële zelfstandigheid het uitgangspunt is.

2.3 Onze wijkgemeente van bijzondere aard

Onze wijkgemeente staat tussen de geschiedenis en de toekomst. Die geschiedenis begint Bijbels bij het scheppingswerk van God de Vader, de val van de mens en het verzoeningswerk van Christus. Na de uitstorting van de Heilige Geest ontstond en groeide de kerk wereldwijd. De gemeente is voortgekomen uit de Nederlandse Hervormde Kerk, in 1935 als Evangelisatie, in 1970 als hervormde buitengewone wijkgemeente. De toekomst van de gemeente is de wederkomst van Christus, waarna geen einde meer zal zijn. Tussen geschiedenis en wederkomst leeft de gemeente in gebrokenheid. Zij is het eigendom van Christus, Die Zijn kerk vergadert, beschermt en onderhoudt door Zijn Woord en Geest. De kerkenraad hecht er beslissende waarde aan dat onze gemeente zich gebonden weet aan het gereformeerde belijden. Onze verwachting is van het Woord van de Heere alleen. De gereformeerde belijdenisgeschriften verwoorden dit nader. In deze context dient het gehele beleidsplan gelezen te worden.

De kerkenraad stemt in met de inhoud van het Convenant, zoals opgesteld door de Classis Alblisserdam. Hierin is de gebondenheid aan de belijdenis van de Nederlandse Hervormde Kerk verwoord.

Als lichaam van Jezus Christus belijden we enerzijds dat we zelf schuld hebben aan de gebrokenheid van de gemeente en bidden en zoeken we anderzijds als 'hervormde' en christelijke kerk vurig en krachtig naar herstel en eenheid binnen de vaderlandse kerk.

Officieel heet onze kerkelijke gemeenschap: hervormde wijkgemeente van bijzondere aard te Krimpen aan den IJssel. Deze wijkgemeente is onderdeel van de Protestantse Kerk in Nederland. In 1994 is de plaatselijke hervormde gemeente ermee akkoord gegaan dat een afzonderlijke wijkgemeente zou worden gesticht. De toevoeging 'van bijzondere aard' moet daarbij duidelijk maken dat ons kerkelijk leven een eigen 'kleur' heeft naast de al bestaande gemeente. Hervormde gemeenten van deze specifieke 'kleur' worden gerekend tot de beweging van de Gereformeerde Bond. Dit betekent onder andere dat we erg gehecht zijn aan de gereformeerde belijdenisgeschriften (de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels). In deze geschriften staat uitvoerig beschreven wat we op grond van de Bijbel houden voor de gezonde leer. Bovendien achten wij een gereformeerde prediking van essentieel belang.

2.4 Gereformeerde prediking

Uitleg van de Bijbel dient de basis te zijn van elke preek. Van daaruit klinkt een oproep tot geloof en bekering. Want er zijn twee wegen, waarvan de één naar het verderf leidt en de andere naar het eeuwige leven. Dat leven kunnen we alleen maar binnengaan door het geloof in Jezus Christus. Daarom staat Hij centraal als de Zaligmaker bij Wie iedere zondaar welkom is. We vinden het bovendien belangrijk een prediking te horen die aandacht heeft voor de beleving van het geloof. Hierbij denken we aan de ervaring van schuld, twijfel en gemis, maar ook aan de ervaring van verwondering, vertrouwen en blijdschap. Verder komt de christelijke levenswandel aan de orde met de Bijbel als maatstaf. Wanneer een eigen predikant voorgaat, heeft de avonddienst het karakter van een leerdienst. Meestal is de Heidelbergse Catechismus daarbij de leidraad.

2.5 De ambten

Eenzijds zijn de ambtsdragers door God aangewezen en in dienst genomen; anderzijds komen de ambtsdragers voort uit de gemeente zelf. Hoewel de vrouwen in de gemeente ook bekleed zijn met het ambt van alle gelovigen en van daaruit ten volle dienstbaar kunnen en mogen zijn aan de gemeente, maakt de Heilige Schrift duidelijk dat de bijzondere ambten van predikant, ouderling en diaken niet door vrouwen uitgeoefend kunnen worden. Dat maakt de positie van de vrouwen in de gemeente niet tot een mindere maar tot een andere. Het belijdende karakter van het ambt betekent dat dit alleen uitgeoefend kan worden door belijdende leden.

Tot nu toe geschiedt de verkiezing van ambtsdragers in de vergadering van lidmaten op voordracht van de kerkenraad. Het beleid is erop gericht deze wijze van verkiezing te handhaven omdat op deze wijze de verantwoordelijkheid van de lidmaten – in het ambt van alle gelovigen – naast de ambtelijke verantwoordelijkheid tot zijn Bijbels recht komt.

2.6 Gemeenteopbouw

De kerkenraad wil de opbouw van de gemeente op laten komen vanuit de principiële plaatsbepaling zoals omschreven in dit beleidsplan en gemeenteleden stimuleren vanuit deze visie in de gemeente te arbeiden. Het verdiepen van de geestelijke basis van de gemeente, het elkaar stimuleren en bewustmaken is hierbij van belang. We zijn als gemeente van Christus geroepen tot de persoonlijke gemeenschap met Christus. Dat is de basis voor de gemeenschap met elkaar en voor ons gezonden zijn en staan in de wereld waarin we leven. Onze gemeente is de werkplaats van de Heilige Geest. De kerk is geen bedrijf; wel een organisatie waarin gemeenteleden mogen arbeiden tot eer van God en tot opbouw van de gemeente.

Gemeenteopbouw omschrijven we als het samenhangend en doelgericht handelen in afhankelijkheid van de Heilige Geest, met het oog op de eer van God en het heil van mensen, ten dienste van het samenkomen, gestalte krijgen en gezonden worden van Christus' gemeente in de wereld van vandaag. In biddend opzien tot God mogen we arbeiden tot opbouw van een geestelijk gezonde gemeente, in het vertrouwen dat het welzijn van de gemeente uiteindelijk niet in onze handen, maar in Gods handen ligt. Daarbij hebben we de overtuiging dat de grondlijnen van gemeente zijn aan de Bijbel ontleend moeten en kunnen worden. Gemeenteopbouw vindt plaats rondom het Woord, waarbij de gemeente groeit in genade en kennis, gemeenschap en getuigenis. Daarbij is van belang dat we nagaan hoe wij kunnen handelen zoals Jezus zou hebben gehandeld en dat we handelen in Zijn Geest. Met zelfonderzoek naar ons persoonlijke geloof (vgl. 2 Kor.13:5) en dus onze persoonlijke relatie tot de Heere Jezus Christus.

Gemeenteopbouw rondom het Woord vereist dat we allereerst luisteren naar wat de Bijbel ons te zeggen heeft en daarnaast ook dat we de Bijbel onderzoeken. Op verschillende wijzen wordt daaraan in de gemeente invulling gegeven. Vanuit dit onderzoek en de toepassing van wat de Bijbel ons leert, worden activiteiten uitgevoerd en ontwikkeld. Elkaar bewustmaken van het geestelijke doel van een activiteit plaatst deze activiteit in het juiste perspectief. En het neemt de spanning weg in het 'moeten' uitvoeren van activiteiten en legt juist de nadruk op het 'mogen' arbeiden in Zijn gemeente. Het gebed voor het werk in de gemeente neemt daarbij een belangrijke plaats in: Ora et Labora.

Gemeenteopbouw betekent ook dat we ons inspannen en naar wegen zoeken om de Bijbelse boodschap helder te maken in de hedendaagse tijd, zoals Paulus een Jood voor de Joden en een Griek voor de

Grieken wilde zijn, zodat verbinding met de hedendaagse mens kan ontstaan en zo het Woord betekenis krijgt in ieders leven door werken van barmhartigheid in navolging van Jezus onze Verlosser. Dit ter meerdere glorie van Zijn Naam.

Werken in wijken en werken in generaties

Het werken in wijken behoort tot het beleid van de kerkenraad. De twee predikanten die onze gemeente kent hebben beiden een eigen pastorale wijk.

Voor het werk in de wijken is er samenwerking tussen de wijkpredikant, de wijkouderling, de wijkdiaken, de seniorenouderling, de jeugdouderling, twee personen van het evangelisatiebezoekteam, twee personen voor het jongerenpastoraat en één medewerker PPH (Psycho Pastorale Hulpverlening). De wijkouderling is daarbij in overleg met de wijkpredikant en de wijkdiaken verantwoordelijk voor het onderlinge contact en de uitvoering van het pastorale werk van dit wijkteam. Het werken in wijken kan, naar de mening van de kerkenraad, ertoe bijdragen dat deze groepen betrokken blijven bij de gemeente.

Kringwerk

Het doorbreken van de anonimiteit en de zorg voor elkaar zijn twee belangrijke functies van de (wijk)kringen. Daarnaast vervullen de kringen de onderstaande functies:

- Samen bestuderen van Gods Woord en spreken over het persoonlijk geloof (leergemeenschap)
- Delen van blijdschap en verdriet en gebed voor elkaar en de gemeente (pastoraat)
- Oog en gebed voor de wijk en de wereld, voor mensen in onze directe woonomgeving en mensen in zendingsgebieden (apostolaat)
- Een gemeenschap bieden voor eenzamen (diaconaat)

Naast de individuele stille tijd, de 'huisgodsdienst' in het gezin en de zondags eredienst, neemt de wijkkring een belangrijke plaats in, in het geloofsleven van onze gemeenteleden. Het lichaam van Christus bestaat uit vele leden. Deze leden, met ieder zijn of haar eigen gaven en bediening, hebben elkaar nodig om samen de gemeente op te bouwen en de eenheid en onderlinge liefde in Christus te beoefenen. Of zoals de Heidelbergse Catechismus het zo mooi verwoordt in het antwoord op vraag 55 "Wat verstaat u onder de gemeenschap der heiligen? Ten eerste dat de gelovigen allen tezamen en ieder persoonlijk, als leden deelhebben aan de Heere Christus en aan al Zijn schatten en gaven. Ten tweede dat ieder zich verplicht moet voelen om zijn gaven tot nut en heil van de andere leden bereidwillig en met vreugde te gebruiken". De wijkkring vormt in het licht hiervan en in onze visie zo:

- een leergemeenschap met de Bijbel als basis en waarin we mogen groeien in het geloof
- een eenheid waarbinnen we elkaar concreet tot een hand en een voet kunnen zijn (diaconaat)
- een veilige plek waarin we omzien naar elkaar en met en voor elkaar kunnen bidden (pastoraat)
- een open gemeenschap die zich bekommert om de mensen om ons heen, zowel op wijk- als wereldniveau (apostolaat)

Vanuit de diepe wens door de eenheid en de groei van de gemeente Jezus Christus groot te maken en het verlangen om individuele gemeenteleden een leergemeenschap te bieden waar zij kunnen groeien in het geloof en discipelschap, functioneert in iedere wijk bij voorkeur één wijkkring. De kringen vormen geen eigen entiteiten, maar maken integraal onderdeel uit van onze kerkelijke gemeente. Het kringwerk staat

onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad en de kringen onderhouden daarin nauw contact met de wijkouderling. De kringen zijn nadrukkelijk 'levensvatbaar' als het gaat om het aantal kringleden. De wijkkringen staan open voor, en zijn zichtbaar in de wijk. De kringcoördinator onderhoudt daartoe het contact met de kringcontactpersonen en is het eerste aanspreekpunt van de kerkenraad.

2.7 Overschrijvingen

De gemeente kent ook leden van aangrenzende geografische gemeenten. Voor overschrijving is de toestemming van de kerkenraad van de ontvangende kerkelijke gemeente nodig. De grotere vrijheid die wordt gegeven in de kerkorde benutten we echter bewust weinig. Het afwijzende en terughoudende beleid wordt voortgezet. Lid zijn van de gemeente en niet in Krimpen aan den IJssel wonen, zien we als een noodoplossing. Voor zogenaamde "inburgeringssituaties" (iemand heeft zich nieuw gevestigd in een aangrenzende gemeente) en "woonsituaties" (iemand woont al langer in een aangrenzende gemeente) geldt dat het beleid terughoudend is. Voor senioren, die in verzorgingstehuis of dergelijke gaan wonen, wordt een uitzondering gemaakt. Na aanvraag wordt, tenzij er bijzondere omstandigheden zijn, een jaar wachttijd in acht genomen. In de procedure komt ook aan de orde welk contact er met de plaatselijke gemeente en de plaatselijke kerkenraad geweest is. Indien nodig wordt er na overleg met de aanvrager door de kerkenraad contact met de plaatselijke kerkenraad gezocht.

3. Visie

3.1 We willen een horende gemeente zijn

De gemeente is de kudde van Christus. Ze hoort de stem van de Goede Herder. Dat is bepalend, het staat voorop. We ontvangen de Bijbel als Woord van God. Wij zien erop toe dat de prediking bediening van de verzoening is. We willen buigen voor het gezag van de Schriften, ook in pastoraat, catechese en toerusting. Bij die gelegenheden vinden we het belangrijk de Bijbel te openen. Een horende gemeente is een *horige* gemeente, een *ontvangende* gemeente. In alles wat we zijn en wat we doen, weten we ons afhankelijk van Gods genade.

Gezien het bovenstaande bezinnen we ons voortdurend op de betekenis van de prediking. In de komende jaren willen we de gemeente leren luisteren. Hoe ontvangen en verwerken we het Woord?

3.2 We willen een vierende gemeente zijn

De eredienst vormt het kloppende hart van het gemeente zijn. We willen de heiliging van de zondag hooghouden, en de viering van de zondag als hoogtijdag bevorderen. Ouderlingen vragen tijdens huisbezoek naar de beleving van het geloof aan de hand van de zondagse prediking, aansluitend aan de betekenis van de sacramenten. We zoeken naar vormen om (jonge) gezinnen te ondersteunen bij het realiseren van de huisgodsdienst.

Gezien het bovenstaande leggen we in de komende jaren accent op de toerusting van (jonge) gezinnen met het oog op de geloofsoverdracht binnen het gezin. Hoe functioneert het gebruik van de Bijbel in het gezin?

3.3 Wij willen een biddende gemeente zijn

'Bidt zonder ophouden' (1 Thess. 5:17). Zonder gebed is er geen geestelijk leven. De gemeente komt op zondag samen om te bidden, met elkaar, voor elkaar en voor de wereld. Van hieruit moet de gemeente voortdurend worden herinnerd aan haar priesterlijke roeping om voor elkaar te bidden. Geen enkele samenkomst of vergadering kan zonder gebed begonnen worden. De kerkenraad spant zich in om de huisgodsdienst te bevorderen. Ouderlingen vragen tijdens huisbezoek naar het gebed.

3.4 Wij willen een pastorale gemeente zijn

De gemeente is het volk van God, lichaam van Christus, tempel van de Heilige Geest. Ze is ook een gemeenschap. De kerkenraad, in het bijzonder de ouderlingen, zoekt naar wegen om het onderlinge pastoraat concreet gestalte te geven. We leren omzien naar elkaar, bidden voor elkaar, vergeven elkaar, bemoedigen elkaar, scherpen elkaar op. Het is onze roeping om als gemeente te zorgen dat er geen eenzaamheid is.

Gezien het bovenstaande leggen we ons in het bijzonder toe op pastorale meeleven en ondersteunen vanuit de kerkenraad in situaties van gebrokenheid, schuld, verdriet. Daarbij denken we in ieder geval ook aan gescheiden en anders geaarden gemeenteleden.

3.5 We willen een lerende gemeente zijn

De gemeente is onderweg. Ze moet worden opgebouwd in de liefde door onderwijs (Ef.4:11-16). Dat is blijvend nodig, en in onze tijd meer dan ooit. We hechten aan de leerdienst en zoeken naar vormen om de inhoud daarvan meer te laten landen in de gemeente. Van groot belang zijn allerlei vormen van catechese. Te denken valt aan de reguliere catechese, maar ook vormen van catechese rondom de sacramenten, en voor huwelijk en gezin.

Gezien de signalen die ons bereiken, leggen we in de komende jaren in het bijzonder het accent op de huwelijks catechese.

De centrale opdracht van de kerk is om alle mensen tot Christus te brengen (Matheus 28:19), Zijn schapen te hoeden, Zijn lammeren te weiden (Johannes 21:15-16), om een stad op de berg, een licht van de wereld en het zout van de aarde te zijn (Mattheus 5:13-14), elkaar lief te hebben en elkaar voor te gaan in eerbetoon (Romeinen 12:10) en God te loven opdat we ingang vinden in de wereld. God voegt dan aan de gemeente toe (Handelingen 2:47). Daartoe is vorming en een omgeving waarbinnen vorming vrucht draagt van groot belang opdat iedereen op zijn of haar plek een zoutend zout kan zijn.

3.6 We willen een dienende gemeente zijn

Christus kwam om ons te dienen. Omdat de gemeente Zijn lichaam is, zal zij ook een dienende gemeente zijn. Wij worden geroepen elkaar te dienen. De diakenen gaan daarin voorop, en geven de gemeente toerusting. In de gemeente Krimpen aan den IJssel is meer armoede dan op het eerste oog het geval lijkt te zijn. Ook in de wereld heersen armoede, onrecht en geweld. Hier ligt een roeping voor de gemeente. We zetten in het bijzonder in op het dienen-nabij, in de concrete context van het leven van elk gemeentelid.

3.7 We willen een missionaire gemeente zijn

God is de zendende God. Hij zond Zijn Zoon in deze wereld. Opdat ieder die in Hem gelooft, behouden zou worden. Na de Hemelvaart zond Hij ook de Heilige Geest, Die het Woord van de verzoening door de wereld drijft. De gemeente is onderdeel van die beweging. We zijn dankbaar dat er in de afgelopen jaren allerlei relaties zijn ontstaan met christenen en kerken elders in de wereld. We achten het van belang die te onderhouden en te intensiveren. In Nederland weten we ons verbonden met christenen in Rotterdam. Maar ook in Krimpen aan den IJssel wonen veel mensen die niet bekend zijn met de Bijbelse boodschap. Een groot deel van onze gemeenteleden werkt dagelijks in een seculiere omgeving. Daarom worden gemeenteleden toegerust om getuigenis te geven van de hoop die in hen is.

De kerkenraad geeft in de komende jaren, door middel van de missionaire commissie, ondersteuning aan enkele projecten: het Bijbelmoment op zondag in het Inloophuis en de vieringen op vrijdag in het Arabisch. De missionaire commissie onderzoekt de mogelijkheden om in enkele wijken in Krimpen present te zijn, b.v. door ontmoetingsplekken te creëren. De kerkenraad spant zich in om deze activiteiten op een natuurlijke manier onderdeel te laten zijn van de gemeente.

4. Bijlage: We willen een horende gemeente zijn

4.1 Centrum

De verkondiging van het Woord van God is het kloppend hart van de gemeente. Zij leeft op de adem van Gods stem. Niet alleen op zondag. Ook de ontmoetingen in andere verbanden hebben dit doel: het Woord te horen en des te beter leren verstaan. Ieder ambt en elke bediening is hierop gericht. Iedere dienst in de gemeente van Christus dient een bedding voor het Woord te scheppen. Om als gemeente dat Woord te horen en te bewaren in geloof. Direct zeggen we daarbij: de rijkdom van dit Woord is te groots voor de gemeente alleen. Uit Gods overvloed stroomt het Woord in de gemeente over naar de wereld.

4.2 Doel

Wij belijden dat God Zich bedient van het Woord als heilsmiddel om zondaren zalig te maken. De prediking is daarom bediening der verzoening, ontmoetingsplaats van de Heilige God met zondaren. Prediking is en blijft daarom altijd verbonden met de vergeving van zonden. In de liturgie wordt dat tastbaar in wekelijkse wetslezing voorafgaand aan de evangelieverkondiging. Verootmoediging en geloof gaan hand in hand. In Gods spreken zijn Wet en Evangelie de twee lippen van Gods mond. In de verkondiging ontmoet iedere hoorder de Heiland der wereld, gezonden door de Vader. Zijn woorden zijn eerlijk: ze ontmaskeren, onthullen, ontdekken (Wet). En zo, nabij, openbaart Hij Zichzelf als de volkomen Zaligmaker. Door Zijn Geest laat Hij Zich in geloof omhelzen tot redding en roept Hij tot navolging (Evangelie).

De Heilige Geest Die het geloof werkt, is ook de Geest Die het geloof versterkt. Daarom is prediking niet te beperken tot de oproep tot geloof en bekering. Het Woord wil niet slechts gehoord zijn – het wil in ons wonen. Het is een zaad dat gezaaid wordt om te ontkiemen en op te komen om vrucht te dragen. Daarom dient de prediking ook onderwijzend, verdiepend en verbredend te zijn. Er wordt leidinggegeven aan het geestelijke leven. De werkelijkheid van de Heilige Doop krijgt door de verkondiging (in Woord en in sacrament) en geloofsgehoorzaamheid haar dagelijkse, concrete uitwerking: een gelovige heeft de oude mens met zijn werken afgelegd, en is bekleed met de nieuwe mens. Daarom roept de prediking ook op tot gehoorzaamheid om te zoeken naar wat God welbehaaglijk is. De gemeente is geroepen om elkaar op dit punt aan te moedigen, mee te nemen en indien nodig terecht te wijzen. Hier geldt: stilstand is achteruitgang.

Bijbelse prediking raakt dus de gehele mens. In zijn verstand, hart en geweten, maar ook in de wil, hand en emotie. Het geloof in Christus, de persoonlijke overgave aan Christus om Hem te volgen in leven en sterven, heeft gloed in zich. Gelovig leven is leven in gemeenschap met de Heere.

De kerkenraad, in het bijzonder het consistorie, is geroepen om haar predikanten inzake de prediking bij te staan. Concreet door de vragen in de gemeente aan te reiken. Of door juist ontbrekende vragen aan te reiken, die in de prediking aan de orde dienen te komen.

4.3 Samen zijn

Christus leidt Zijn gemeente langs de mijlpalen van de zondagen naar Zijn hemels Koninkrijk. Op die weg liggen de gedenksteden van de heilsfeiten als broodnodige herinnering aan Gods grote daden in het leven en sterven van Jezus Christus.

We hechten aan de tweede dienst als leerdienst. Doorgaans wordt daarin de geloofsleer en het geloofsleven aan de hand van de Catechismus behandeld. Indien nodig worden andere Bijbelse onderwerpen daaraan toegevoegd. Altijd zoekt de gemeente naar waar het nu op aankomt. In dit licht is het goed om notie te nemen van de recent ontloken aandacht voor het profetisch spreken van de kerk. De gemeente is kritisch-sympathiek present in deze wereld, ook al leeft zij voor de wereld die komt. Hoe is de kerk aanwezig in de maatschappij? Daarbij is de grondigste kritiek niet die op 'buiten', maar zelftucht.

De gemeente is het huisgezin van de levende God (Efeze 2:19). Het lukt niet altijd om als gezin allemaal bijeen te zijn. Toch blijft dat onze inzet. Daarom blijven we elkaar als gemeente aansporen om de onderlinge bijeenkomst niet na te laten.

4.4 Aandachtspunten in de beleidsperiode

Aan het volgende willen we bijzondere aandacht schenken in de beleidsperiode.

Aandachtspunt	Voornemen
Het lezen van de Bijbel en het horen van de verkondiging worden meer en meer als probleem ervaren (ontlezing, spanningsboog in luisteren, Bijbelkennis).	Als kerkenraad kunnen we nadenken over de vraag hoe we als gemeente opnieuw (hernieuwd) kunnen leren lezen en luisteren naar (de verkondiging van) de Heilige Schrift. In combinatie met jeugdwerk bijvoorbeeld. Wat zou het een zegen zijn als we een nieuwe generatie aan en rond de prediking van Jezus Christus kunnen verbinden!
Als gemeente weten we ons bijzonder verbonden met gereformeerde belijdenisgeschriften. Zo staan we in de Protestantse Kerk in Nederland.	Maar wat betekent dat: gereformeerd in de breedte van de Protestantse Kerk? Niet alleen in het landelijke verband, ook plaatselijk. Komende tijd willen we ons daar als kerkenraad en gemeente verder op bezinnen. Concreet door de kernmomenten van het gereformeerde belijden te verkennen en door te spreken. Daarbij is het uitgangspunt dat we blijven bij de bron om onze plaats in de kerk vandaag in te nemen.
Woord en sacrament zijn nauw verbonden.	De vraag is echter: (be)leven wij dat in de praktijk ook zo? Worden beide sacramenten genoten als teken en zegel van hetzelfde genadeverbond? Hoe gaan we op een goede manier om met het feit dat onze omgang met het Avondmaal een andere is dan die met de Heilige Doop? Wat is in dezen onze roeping? Hoe bewaren we de heiligheid van het Woord en de beide sacramenten?

5. Bijlage: Wij willen een pastorale gemeente zijn

5.1 Inleiding

De brieven van de apostel Paulus aan Timotheüs en Titus worden wel Pastorale Brieven genoemd. Ze worden zo genoemd vanwege het grote aantal herderlijke vermaningen. Het gaat in de Pastorale Brieven dus om Paulus' herderlijke zorg voor de gemeenten. Bij dit pastoraat richt de apostel zich in deze brieven met name op de ambtsdragers, die geroepen zijn om zorg te dragen voor de gemeente zoals ze dat zouden doen voor hun eigen gezin (1 Tim.3:5). De gemeente wordt in dit verband getypeerd als een geestelijk huis (1 Tim.3:15). Het pastoraat is dus allereerst een ambtelijke aangelegenheid, maar blijft daar niet toe beperkt. In de eerste brief aan Timotheüs richt Paulus zich ook tot vrouwen, die met ambtsdragers samenwerken in de gemeente (1 Tim.3:11). Bovendien zorgt hij ook zó voor weduwen in de gemeente, dat hij hen activeert om op kosten van de gemeente te dienen (1 Tim.5:3-10).

5.2 De kern van het pastoraat

Kern van pastoraat is het omzien naar de kudde. Het is de prediking aan de huizen met geen andere doelstelling dan de prediking in het openbaar. Dat is een belangrijk uitgangspunt voor het denken over pastoraat. Dit neemt niet weg dat bij huisbezoeken veel meer aandacht kan worden besteed aan de persoonlijke noden en omstandigheden. Ook hebben tal van facetten van het gemeentewerk, zoals bijv. het jeugdwerk, het diaconaat en het evangelisatiewerk pastorale kanten. Bij het pastoraat gaat het er vooral om dat ook wordt geluisterd naar wat gemeenteleden beweegt, om zó met hen op weg te kunnen gaan. De wijkouderlingen gaan op bezoek met bezoekbroeders. Deze bezoekbroeders staan de ouderlingen bij en zijn gehouden aan de geheimhoudingsplicht. Dit past geheel in het beleid om zoveel mogelijk tijd vrij te maken om zich te concentreren op het eigenlijke gemeentewerk.

5.3 Wat is pastoraat?

Er is een onderscheid tussen pastoraat en alle andere onderdelen van het gemeentelven. Toch hangt alles met elkaar samen. Een preek heeft pastorale aspecten, maar ook aan het jeugdwerk, het diaconaat en het evangelisatiewerk zit een pastorale zijde.

Pastoraat is afgeleid van pastor en dat betekent herder. In de beoefening van het pastoraat gaat het om herderlijke zorg. Hierbij denken we vooral aan de Heere Zelf (Psalm 23, Jes.40:11). De Heere staat aan het Hoofd van de kudde, leidt haar, brengt haar naar weidegronden en aan water gelegen rustplaatsen en beschermt haar met de herdersstaf.

In het N.T. wordt de titel Herder op Jezus toegepast (Johannes 10; Hebr.13:20,21 en 1 Petr.5:4). Hoewel er ouderlingen worden aangesteld om pastoraal werk te verrichten (Hand.20:28; Ef.4:11), blijft de herderlijke zorg in handen van de Heere Jezus. Hij zegt: "weid Mijn lammeren, hoed Mijn schapen en weid Mijn schapen" (Johannes 21).

5.4 De herder ziet om

Vanuit Ezechiël 34 kunnen we zeggen dat de herder om mag en moet zien naar zwakke en kwetsbare schapen. Vier aspecten zijn er te noemen:

1. *Helen*

Mensen helpen zodat zij kunnen functioneren in de totaliteit van hun bestaan. Te denken valt aan momenten als mensen uit het ziekenhuis of een instelling komen en aan opvang als professionele hulpverlening stopt. Heling kan ook betekenen dat men innerlijke vrede heeft om een lijdensweg te gaan. Voorbede is hier van belang.

2. *Bijstaan*

Mensen troosten die in moeilijke omstandigheden verkeren. Verschil met het vorige is dat het hier gaat om situaties waarbij geen verandering of verbetering van omstandigheden te verwachten is (hier is er een raakvlak met diaconaat, bijvoorbeeld onze anders begaafden in Tricolore of de Zwaluwhof).

3. *Begeleiden*

In een tijd van individualisering is het van belang om mensen raad te geven bij allerlei vragen en keuzen (raakvlak met leren). Onder dit punt valt het vermanen. Niet te verstaan als het nemen van dwangmaatregelen, maar elkaar aanspreken op de levenswandel met het doel elkaar in liefde vast te houden.

4. *Verzoenen*

Belangrijk is het om te leren wat het is om verzoend te worden met God. In deze door conflicten bepaalde wereld is het nodig om uit de verzoening te leven en ook elkaar te aanvaarden en te vergeven (raakvlak met de prediking, de dienst van de verzoening).

5.5 Vormen van pastoraat

1. *Kerkdienst*

In een kerkdienst gaat het vooral om de ontmoeting van God met de gemeente, maar ook de onderlinge ontmoeting is van belang. Hierbij kan gedacht worden aan de ontvangstcommissie en het bezoeken van nieuw ingekomenen.

2. *Huisbezoek*

De ouderlingen, die zich kunnen laten bijstaan door een bezoekbroeder of diaken, gaan een maal per twee jaar op huisbezoek en spreken met de gemeenteleden over de vrucht op de prediking en de betekenis van de prediking voor het leven van elke dag.

3. *Crisispastoraat*

Gemeenteleden die zich in een crisissituatie bevinden, krijgen bezoek van de predikant en de ouderling. Zij kunnen zich laten bijstaan door PPH-ers.

4. *Kringen en verenigingen*

Bedoeling is dat hier geleerd wordt uit de Bijbel. Ook is het van belang aandacht te hebben voor het wel en wee van de kringleden, zodat er een band met elkaar mag zijn. Voor hen voor wie de kerkdienst een te

grote stap is, is een kring een goed middel om langzaam in te groeien in de gemeente (evangelisatorische spits; tevens lijn naar de Lichtspoormedewerkers) en de kennis van de Bijbel te vergroten.

5. Wijkkringen

In overleg met de wijkouderling streven we ernaar dat er in elke wijk een of meerdere wijkkringen zijn. Het gevaar van een grote gemeente is dat mensen vreemden voor elkaar zijn. In een wijkkring wordt geleerd uit de Bijbel, en kan aandacht zijn voor de onderlinge band en zorg voor elkaar, zodat de anonimiteit wordt doorbroken. Een huiskring dient niet los van de gemeente te staan.

6. Jeugdpastoraat

Het jeugdpastoraat valt onder verantwoordelijkheid van de jeugdouderlingen. Zij zijn graag bereid met jongeren of met ouders te spreken over vragen.

7. Groepspastoraat

Nagedacht kan worden over het bij elkaar brengen van mensen die in dezelfde situatie zijn (bijv. gescheiden gemeenteleden, incestslachtoffers, rouwverwerking enz.). Zij kunnen leren van elkaar.

8. Dooppastoraat

Het dooppastoraat valt onder de werkzaamheden van de wijkpredikant. Daarnaast zijn er raakvlakken met de doopcatechese.

9. Huwelijkspastoraat

Het huwelijkspastoraat valt onder de werkzaamheden van de wijkpredikant. Daarnaast zijn er raakvlakken met de huwelijks catechese. Het consistorie bezint zich op de onderwerpen huwelijk en echtscheiding.

5.6 Relatie tussen pastoraat en diaconaat

De wijkouderling en de wijkdiaken werken met elkaar samen. In de praktijk gaat daarom de wijkdiaken in sommige gevallen mee met de wijkouderling op huisbezoek of legt de wijkdiaken individueel huisbezoeken af. Verder coördineert de diaconie het bezoekwerk bij bijvoorbeeld eenzamen of langdurig zieken en is er een diaconale hulpdienst om (tijdelijk) praktische hulp te verlenen.

5.7 Ten slotte

De beide predikanten zijn als herder en leraar de geestelijke leiders van de gemeente. Het predikambt wordt - vanwege de grote betekenis van het gepredikte woord - gezien als het eerste, fundamentele, breedste en belangrijkste ambt. Ondanks het belang van onderling pastoraat, blijft de predikant een spilfunctie behouden. Hij brengt deskundigheid mee. De kerkenraad draagt eindverantwoordelijkheid voor het pastoraat in de gemeente en dient voorop te lopen in het "oog hebben voor elkaar".

Pastoraal omzien naar elkaar krijgt alleen gestalte als we persoonlijk de stem van de Herder kennen en Hem volgen en ons oefenen in het leven met de Heere.

5.8 Aandachtspunten in de beleidsperiode

Aan het volgende willen we bijzondere aandacht schenken in de beleidsperiode.

Aandachtspunt	Voornemen
In 2021 zal er worden nagedacht over het aanstellen van een senioren-diaken.	Is er een koppeling ouderenpastoraat met het voornemen van de diaconie?

6. Bijlage: We willen een lerende gemeente zijn

6.1 Inleiding

In de Pastorale Brieven toont Paulus grote zorg voor de overdracht van de leer van het evangelie. Al in een van de eerste verzen vermaant hij Timotheüs bij herhaling erop toe te zien, dat er geen andere leer wordt geleerd (1 Tim.1:3). Timotheüs moet volharden in het onderwijzen (1 Tim.4:13). Het getuigende onderwijs brengt mensen tot geloven en gehoorzamen. Het gaat erom dat dit geloof en deze leer in gehoorzaamheid wordt vastgehouden, dat daarin geleefd wordt en dat het wordt doorgegeven aan huidige en komende generaties. (1 Tim.1:19 en 4:13 en 15).

6.2 De catechese

Catechese hoort thuis binnen het kader van het verbond. Het verbond is de “dragende grond voor heel het catechetisch gebeuren”. Door de Heilige Geest wil God Zijn volk leren om Hem te vrezen en te wandelen in Zijn wegen. Omdat de Geest middellijk werkt, worden mensen ingeschakeld, waarbij de ouders steeds als eersten worden genoemd. Het doel van alle onderwijs is dat kinderen leren leven als kinderen van het verbond (zie Deut.6; Psalm 78; Matth.28: 19; Hand.2: 39; Efeze 4: 20).

Catechese is het leerproces aan de kinderen en de jongeren van de christelijke gemeente, dat - vervlochten met de opvoeding thuis en in samenwerking met andere vormen van onderwijs – hen ertoe wil brengen om als gedoopte christenen te leven.

In de gemeente is de volgende lijn aanwezig: doop- catechese/opvoeding- belijdenis- deelname aan het avondmaal- voortgezette catechese. Catechese stopt dus niet bij de openbare geloofsbelijdenis, maar is levenslang nodig. Ouderen en jongeren kunnen hierbij van elkaar leren. Kenmerkend voor de catechese is dat deze zich voltrekt binnen de gemeenschap van de kerk. Prestatie is niet het belangrijkste in de catechese. Een “slechte leerling” op school kan een “goede catechisant” zijn. Er is samenhang en wisselwerking tussen gezinscatechese en kerkelijke catechese. In het gezin dient de basis te worden gelegd, waarop de catechese kan voortbouwen.

6.3 Jeugdwerk als geloofsopvoeding, gemeenschapsbeleving en vorming

Zowel jeugdwerk als catechese zijn gericht op de vorming van de jeugd. Wel is er een principiële verschil tussen jeugdwerk en catechese. Het accent van de catechese ligt vooral op het onderwijs, is meer verbonden aan het ambt en wil toeleiden naar de openbare geloofsbelijdenis. Het accent van het jeugdwerk ligt meer op de christelijke gemeenschapsbeleving en vorming. Catechese en jeugdwerk zijn aanvullend op elkaar belangrijk.

Onder jeugdwerk wordt verstaan alles wat betrekking heeft op de geloofsopvoeding van de jeugd in onze gemeente en daarbuiten. Het jeugdwerk richt zich op vorming, toerusting en gemeenschapsbeleving. Hierbij helpen we kinderen, tieners en jongeren bij hun geloofsontwikkeling in een betrokken en liefdevolle omgeving, wat een kenmerk is van de christelijke gemeente. Deze geloofsopvoeding begint bij de doop waar de ouders in de derde vraag van het doopformulier beloven dat zij hun kinderen zullen onderwijzen en zullen laten onderwijzen, met als doel te komen tot belijdenis en avondmaal. Het kerkelijk jeugdwerk speelt hierin een grote rol, zowel in het overdragen van de gereformeerde leer als in de onderlinge ontmoetingen.

Uiteindelijk staat alle werk voor, met en onder de jeugd onder het bevel en de belofte van Jezus: "Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet, want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God." (Markus 10: 14). Het gehele jeugdwerk wordt vormgegeven door allerlei activiteiten die onder toezicht van de kerkenraad worden uitgevoerd door gemeenteleden. Bij de geloofsopvoeding van kinderen tot en met 12 jaar staat Bijbelse kennisoverdracht centraal. Vanaf 13 jaar neemt in het jeugdwerk de persoonlijke betrokkenheid van getuigen, geloven en gehoorzamen een steeds grotere plaats in zodat dit resulteert in belijdenis en avondmaal.

6.4 Praktische uitvoering van catechese en jeugdwerk

We stimuleren de ouders om hun kinderen zo vroeg mogelijk mee te nemen naar de eredienst. De commissie Kind en Eredienst draagt adviezen en middelen aan, zodat de betrokkenheid van de kinderen op de eredienst vergroot wordt. Vóór die tijd is er de crèche, waarbij vanaf 2 jaar Bijbelse verhalen met verwerking wordt aangeboden. Van 4-12 jaar is er zondagsschool met de nadruk op het overdragen van Bijbelkennis. De jongeren van 12-18 jaar volgen mentorcatechese met ondersteuning van mentoren. De thematiek van de HGJB is een leidraad voor de inhoud van de avonden, nl. de thema's 'Follow me' en 'Leer en leef'. Aansluitend is er de belijdeniscatechese.

Vanaf 6-15 jaar zijn er clubs, die naast de Bijbelkennisoverdracht meer gericht zijn op ontspanning, creativiteit en ontmoeting. Voor jongeren van 15-16 jaar (vierde jaar middelbare school) is er naast de club ook de TAC. De TAC dient als een overgangsjaar tussen de clubs en de jeugdvereniging. Vanaf 16 jaar kunnen de jongeren naar de jeugdvereniging Sola Gratia.

Ter stimulering van de betrokkenheid bij zending, evangelisatie en diaconaat wordt jaarlijks een project gekozen, waarvoor geld ingezameld wordt en waarover informatie gegeven wordt. Dit wordt gecoördineerd door de jeugddiakonen, samen met de werkgroep Jeugddiaconaat (WJD) en een 'ambassadeur' (al dan niet een gemeentelid) van het gekozen doel.

Er zijn ook activiteiten voor randkerkelijke en onkerkelijke jongeren. De Youth Alpha is een laagdrempelige kennismaking met het christelijke geloof.

Twee keer per jaar wordt de vakantiebijbelclub (VBC) georganiseerd. Iedere herfst- en voorjaarsvakantie worden er laagdrempelige activiteiten gedaan voor randkerkelijke en onkerkelijke kinderen.

6.5 Oog voor ontwikkelingen

Om de komende jaren de catechese en het jeugdwerk op een goede manier te kunnen organiseren wil de jeugdcommissie de onderstaande onderwerpen als aandachtspunten meenemen.

Hoe ziet de 'leerweg' van onze jongeren eruit, zowel in het jeugdwerk als in de catechese?

Dit punt is met name gericht op de jongeren onder de 12 jaar. Kan de zondagsschool voor meer kinderen een plaats van onderwijs gaan betekenen? Daarnaast willen we graag nadenken over hoe we (jonge) ouders kunnen ondersteunen bij het maken van keuzes in de (geloofs-)opvoeding.

Betrokkenheid van de jongeren op het jeugdwerk.

Kinderen en jongeren gaan naar diverse (lagere) scholen. Dit kan tot gevolg hebben dat kinderen en jongeren geen goede aansluiting hebben bij de clubs, omdat ze leeftijdgenoten minder goed kennen.

Uiteraard hebben ouders een belangrijke rol om hun kinderen betrokken te houden bij de gemeente. Wij willen graag nadenken over hoe wij kinderen en hun ouders kunnen blijven stimuleren en helpen om deel te nemen aan de clubs.

Daarnaast zijn er ook jongeren die niet (meer) naar catechese en jeugdwerk komen. Wij willen in de komende jaren nadenken hoe we deze jongeren meer kunnen betrekken bij het jeugdwerk. Hierbij willen we specifiek kijken naar jongeren die door zorgen/problemen zich niet meer thuis voelen bij de clubs en catechese.

Alle activiteiten hebben recht op voldoende leidinggevers.

Een belangrijk onderdeel is de belastbaarheid van de (jonge) gezinnen. Hoe verloopt de groei van het aantal jongeren in onze gemeente en hoeveel vrijwilligers hebben we nodig om de catechese en het jeugdwerk te kunnen organiseren? Waar ligt de prioriteit en hoe kunnen we zorgdragen dat het jeugdwerk ook in de komende jaren doorgang kan vinden?

6.6 Samen Leren

Leren vraagt vertrouwen, zich geaccepteerd weten, gehoord weten, herkenning, verbondenheid, juist als verschillen in inzicht, in leefgewoonte, in kledingstijl, muziekvoorkeuren, maatschappelijke positie e.d. bestaan die in het maatschappelijk leven veelal ook leiden tot aparte werelden. Onze Vader in de hemelen, onze Middelaar vraagt niet naar deze zaken, maar vraagt of wij Hem geloven op Zijn woord, vertrouwen, liefhebben en daarnaar handelen.

Daarom streven we naar een open sfeer waarin anders denken of zijn geen verhindering is voor gesprek, voor delen van inzichten en een plek is voor ontplooiing van ieders gaven, wetende dat we allen schepselen van onze Schepper zijn die ieder gemaakt heeft voor Zijn doel, samen één lichaam vormen van Christus maar afzonderlijk leden zijn van elkaar (Romeinen 12:3-5).

6.7 Aandachtspunten in de beleidsperiode

Aan het volgende willen we bijzondere aandacht schenken in de beleidsperiode.

Aandachtspunt	Voornemen
Hoe ziet de 'leerweg' van onze jongeren eruit, zowel in het jeugdwerk als in de catechese?	In de jeugd- en evangelisatiecommissie denken we hierover na.
Betrokkenheid van de jongeren op het jeugdwerk.	In de jeugd- en evangelisatiecommissie denken we hierover na.
Alle activiteiten hebben recht op voldoende leidinggevers.	In de jeugd- en evangelisatiecommissie denken we hierover na.
Samen Leren	<ol style="list-style-type: none"> 1. Verscheidenheid in vormen die een goede loopplank kunnen zijn voor mensen om contact te zoeken, die recht doen aan verschillen tussen doeners en denkers, tussen inzichten en stijlen. 2. Actief beleid op opsporen en bezoeken van gezinnen die zich weinig betrokken

weten, blijkend uit mate van kerkbezoek, van deelname aan gemeentelijke activiteiten en van vervullen van taken in de gemeente.

3. Actief toedelen van taken aan leden die kennelijk geen deel uitmaken van bestaande netwerken. Toedeling o.b.v. expertise, interesse en affiniteit.

7. Bijlage: We willen een dienende gemeente zijn

7.1 Wat is diaconaat?

Diaconaat heeft alles te maken barmhartigheid. Er is geen groter werk van barmhartigheid dan de komst van Jezus Christus. God de Schepper is barmhartig doordat Hij mens werd en doordat Hij van meester dienstknecht werd. Door mens te worden werd Christus zelf kwetsbaar en vatbaar voor datgene wat een menselijk lichaam nu eenmaal nodig heeft. Hij hield zich niet groot maar maakte zich klein om zo het lot van de mensen te delen. Barmhartigheid kan geen houding zijn waarbij men letterlijk vanuit de hoogte wel eens even voor een ander bepaalt wat goed voor hem of haar is. God is barmhartig door in de persoon van Jezus Christus mens te worden en dezelfde honger en dorst, kou en hitte te voelen die ieder mens voelt. De barmhartigheid van God is de basis van onze barmhartigheid naar elkaar toe. Dit wordt zichtbaar in het verhaal van de werken van barmhartigheid in Mattheüs 25:31-46. "Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen". Omdat Jezus zich zwak heeft gemaakt, vereenzelvigd Jezus zich met de zwakken en noodlijdenden in onze wereld. Hij bevestigt door af te sluiten met: "Voorwaar; Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dit voor Mij gedaan".

Diaconaat is de inzet van de geloofsgemeenschap voor barmhartigheid en vrede. Diaconaal werk is individuele hulpverlening en noodhulp aan mensen die door maatschappelijke omstandigheden (tijdelijk) niet in staat zijn voldoende voor zichzelf en/of hun gezin kunnen zorgen. Deze barmhartigheid krijgt gestalte in de volgende maatschappelijke aandachtsvelden:

- directe hulp aan slachtoffers van armoede, rampen, epidemieën, onrecht en geweld of ondersteuning van organisaties die zich hiervoor inzetten;
- duurzame ontwikkeling en bestrijding van armoede en uitsluiting;
- aandacht voor zieken, eenzamen, alleenstaanden, gehandicapten en anders begaafden.
- een zodanige ordening van de samenleving, dat barmhartigheid zichtbaar wordt en tot zijn recht kan komen.

Diaconaat helpt in de eerste plaats waar geen helper is. Het zet zich in op sociaal-maatschappelijk terrein, waar overheid en samenleving onvoldoende mogelijkheden hebben of tekortschieten. Als gemeente spreken we ook de overheid aan op haar taak in de samenleving en de zorg voor de zwakkere.

7.2 Onderlinge gemeenschap en verbondenheid

Vanuit het besef dat in hongerige en dorstige mensen Christus schuilgaat, ontstaat volgens de kerkvader Augustinus het beeld van de totale Christus zoals Paulus dat omschrijft in 1 Korinthe 12:12-31. Hij vergelijkt hier de kerk met een lichaam. Ieder heeft zijn of haar taak en roeping in de kerk en iedereen is ook nodig, zoals een lichaam ook verschillende ledematen heeft. Wij zijn de ledematen van het lichaam en het Hoofd van het lichaam is Christus. De ledematen, het Hoofd en het lichaam horen bij elkaar. Er is echter wel een verschil tussen het Hoofd en de ledematen. De ledematen van het lichaam van Christus zijn nog op aarde, maar het Hoofd is al in de hemel. De hele Christus is zowel in de hemel als op de aarde, maar hoofd en ledematen zijn wel van elkaar te onderscheiden. Van Christus kun je zeggen dat Hij zowel rijk is als arm:

Hij is rijk in de hemel, maar Hij is arm op de aarde. Hij is al in de hemel, maar hier lijdt Hij nog zolang de kerk hier lijdt. Hier heeft Christus honger, hier heeft Christus dorst, hier is Hij naakt, of ziek, vreemdeling of gevangen. Christus is de stem waardoor de hongerigen en dorstigen spreken. In een mooi sprekend beeld zegt Augustinus het zo: "Als iemand in een dichte mensenmassa op je voet trapt, zegt je hoofd natuurlijk: "Je trapt me!" Toch heeft niemand op je hoofd of je tong getrapt. Die zitten bovenaan, die zijn veilig, die hebben niet geleden. Maar door de liefdesband bestaat er een eenheid van hoofd en voeten".

Zo is het hoofd Christus de stem van hen die op aarde niets te vertellen hebben. De onderlinge verbondenheid en eenheid van het lichaam (kerk) en hoofd (Christus) komt tot uiting aan de Tafel des Heeren, waar wij brood en wijn ontvangen als tekenen en zegelen van Christus' verbroken lichaam en vergoten bloed en wij Zijn dood gedenken totdat Hij komt.

7.3 Waakzaam diaconaat vandaag

In onze verzorgingsstaat heeft de overheid veel taken op zich genomen. Dat is in de lijn van Romeinen 13, waar Paulus de overheid Gods liturg en diaken noemt. Maar het vraagt wel om een gemeente die met haar voorbede en getuigenis de overheid kritisch volgt.

De Wet Maatschappelijke Ondersteuning biedt een kans voor een waakzaam diaconaat. Waakzaam, want de kerk is niet geroepen gaten te vullen die de overheid laat ontstaan. Het blijft de taak van de overheid om sociale gerechtigheid te betrachten. Deze wet biedt wel een kans aan de diaconieën en gemeenten om te laten zien wat ons drijft: de barmhartigheid van de Heere (zie ook Rom.12:1). In de geseculariseerde wereld van vandaag stuiten we niet alleen op velen die van het Evangelie vervreemd zijn, maar ook op velen die in de wereldsamenleving in situaties verkeren van niet-welzijn: vluchtelingen, asielzoekers, vreemdelingen, verslaafden, gevangenen, jongeren die het spoor bijster zijn, alleenstaanden, terminale patiënten, mensen die beneden het bestaansminimum leven.

Vooral de diaken is en blijft geroepen leiding te geven aan de beoefening van de gemeenschap, de verbondenheid in het ene lichaam, de zorg voor de huisgenoten van het geloof en allen die op haar weg komen.

Door het steeds verder gaande individualisme dreigen steeds meer mensen in een sociaal isolement te raken. Ook bezuinigingen in de zorg dragen ertoe bij dat er steeds minder tijd is voor zorg en oprechte aandacht voor mensen die van zorg afhankelijk zijn. Het is onze plicht als christenen om onze naaste net zo lief te hebben als onszelf en hun de aandacht en zorg te geven die zij nodig hebben.

Werkloos worden heeft vaak een grote impact op zowel het financiële als geestelijke en psychische vlak. Niet zelden is het verlies van werk een oorzaak van opstapelende problemen. De diaken kan hier ondersteuning bieden door zich in te zetten om deze mensen weer aan het werk te krijgen en/of te zorgen dat zij zich gewaardeerd weten en niet hun eigenwaarde verliezen.

7.4 Aandachtspunten in de beleidsperiode

Aan het volgende willen we bijzondere aandacht schenken in de beleidsperiode.

Aandachtspunt	Voornemen
Hulp in eigen wijk	Stimuleren van diaconale bewustwording en hulpverlening van de kerkelijke gemeente in de eigen wijk.
(Eenzame) ouderen	In 2021 zal er worden nagedacht over het aanstellen van een seniorendiakon.
Werkzoekenden	Wij hebben aandacht en zorg voor werkzoekenden. Dit is een vast agendapunt tijdens de diaconie vergadering. De wijkdiakon is verantwoordelijk dat elke casus opvolging krijgt.
ACD/PPD stimuleren	Wij zullen het ACD/PPD platform steunen en via deze weg blijvend contact houden met het college van burgemeester en wethouders om op die manier onze diaconale taken in de gemeente Krimpen te vervullen.

8. Bijlage: We willen een missionaire gemeente zijn

8.1 Evangelisatie: uitgangspunt en doelstelling

In Markus 16:15 draagt Jezus Zijn discipelen op het evangelie overal te verkondigen: “Ga heen in heel de wereld, predik het evangelie aan alle schepselen.” God schakelt Zijn gemeente in voor het uitvoeren van Zijn heilsplan. Dat gebeurt door prediking, zending en evangelisatie, maar ook breder door de levensstijl van de hele gemeente. Jezus zegt immers tegen al zijn volgelingen dat zij door in Hem te blijven het zout van de aarde en het licht van de wereld zullen zijn (Matth. 5:13-14). Zout, dat geeft smaak en werkt bederfwerend. En licht, dat verdrijft de duisternis. Dat is de roeping voor en de belofte aan wie in Hem gelooft.

Delen in Gods missie, missionair zijn, betekent dus allereerst dat we als gemeente van Christus merkbaar leven uit het geloof en daar kracht en vreugde uit putten. Evangelisatie is daarmee niet in eerste instantie een zaak van *doen*, maar van *zijn*. We gaan niet allereerst allerlei activiteiten organiseren, maar oefenen ons als gemeente in geloof, gebed en onderlinge liefde. Alleen dan gaat er een getuigenis uit van de gemeente dat nieuwsgierig en jaloers maakt en daarmee een voedingsbodem geeft om over het Evangelie in gesprek te raken.

De hele gemeente is dus betrokken in zending en evangelisatie, en het is belangrijk dat bewustzijn levend te houden of te verdiepen. Het gebed om zegen over alle werk in Gods koninkrijk, maar ook het gebed om daarin zelf een instrument te mogen zijn, mag niet verstommen. We zijn daarin leden van het ene lichaam van Christus. Dat betekent ook dat voor een wervende uitstraling de onderlinge eenheid van groot belang is. Inzet voor eenheid in de gemeente, maar ook tussen de verschillende christelijke gemeentes in Krimpen, hoort daarom voluit bij de missionaire taak van de gemeente.

8.2 De boodschap en de boodschappers

Als kerk hebben we, ook in de 21^e eeuw, een boodschap te brengen waarvoor we ons niet hoeven te schamen. De boodschap is kernachtig weergegeven in Joh. 14:6, waar Jezus zegt: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.” Ook Joh. 3:16 blijft een rijke boodschap: “Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.” Dat is een boodschap die relevant en noodzakelijk is voor alle mensen. In de kerk weten wij van de Weg, Jezus Christus. Op deze weg mogen wij alle mensen die op onze weg geplaatst worden wijzen.

Ieder lid van de gemeente is geroepen een getuige te zijn van deze boodschap. Daarvoor is het volgende van belang:

1. Wees werkelijk zout (niet smakeloos) en werkelijk licht (niet onder een korenmaat). Dit gebeurt alleen wanneer we persoonlijk en als gemeente blijvend aangesloten te zijn op de Bron. Op die manier wordt ons leven gezuiverd door de Heilige Geest, en is onze manier van leven in overeenstemming met de boodschap die we verkondigen.
2. We moeten ons realiseren dat de mensen die wij ontmoeten niet wezenlijk anders zijn dan wijzelf. Theologisch gezien zijn wij allen van nature onder dezelfde zonde en maatschappelijk gezien ademen we allemaal, ook in de kerk, de cultuur van de 21^e eeuw in. Alle wij-zij denken wordt daardoor ontkracht. We mogen dan ook zoeken naar een getuigenis dat aansluit bij de belevingswereld van de

mensen om ons heen, zoals ook Paulus in iedere context zocht naar passende woorden (zie o.a. 1 Kor. 9:19-23).

Toerusting voor een getuigend leven is enerzijds een taak van de gemeente en anderzijds een persoonlijke verantwoordelijkheid. In de gemeente wordt door middel van prediking, catechese en kringwerk voeding en toerusting aangeboden. Gelovigen mogen ook steeds persoonlijk voeding en toerusting zoeken vanuit een levende relatie met God, die gevoed wordt door Bijbel en gebed. De missionaire commissie ziet het als haar taak de noodzaak van beide vormen van toerusting regelmatig onder de aandacht te brengen en te zoeken naar wegen om toerusting aan te bieden. Op verzoek kunnen gemeenteleden ondersteund worden in het zoeken van verdieping.

8.3 Doelgroep en manier van aanpak

Missionaire initiatieven vanuit de gemeente gebeuren op dit moment voornamelijk incidenteel en vaak op persoonlijk initiatief. Er wordt een veelheid aan activiteiten ontplooid. Er is hierdoor wel weinig zicht op de vraag welke groepen bereikt worden en welke juist niet. Nadere bezinning op de bevolkingsopbouw van Krimpen en de zorgen van specifieke doelgroepen is gewenst om activiteiten beter te kunnen laten aansluiten.

Belangrijker nog is om gemeenteleden te stimuleren in hun eigen netwerk een getuige te zijn en bij interesse van buitenstaanders door te verwijzen naar activiteiten in de gemeente of contact op te nemen met de missionaire commissie voor een passende vorm van verdere begeleiding. Wanneer ieder op de plaats waar hij of zij gesteld is iets van het licht van het evangelie laat schijnen komen bijna alle groepen van de gemeenschap met het evangelie in aanraking.

Daarbij gaat het er dus nadrukkelijk niet om zoveel mogelijk te organiseren. Wanneer activiteiten georganiseerd worden, moeten deze goed doordacht zijn, maar de middelen zijn beperkt. Het is daarom belangrijk om actief deel te nemen aan de Centrale Missionaire Commissie van de PKN Krimpen. Hier kan van elkaar en van elkaars activiteiten geleerd worden, kunnen dingen worden afgestemd en kan samengewerkt worden. Juist een vruchtbare samenwerking, zonder ontkenning van de onderlinge verschillen maar gericht op het ene grote doel, kan de geloofwaardigheid van het getuigenis van de kerk in de maatschappij vergroten.

8.4 Nazorg en gebed

Zoals gezegd moeten we in het evangelisatiewerk oppassen om niet te veel losse en korte acties te organiseren. De opvolging en het warm houden van ontstane contacten is van groot belang. Mensen die interesse tonen en meer willen weten moeten opgevangen worden en begeleid worden in het zoeken naar verdere verdieping. We kunnen niet verwachten dat ze zomaar hun eigen weg vinden naar en in de gemeente. Het gaat hier om de gastvrijheid van de gemeente en om het besef dat tot geloof komen, zeker voor wie daarmee niet van jongs af vertrouwd is, vaak een proces van de lange adem kan zijn. Vanuit de missionaire commissie worden mensen die betrokken zijn bij missionaire initiatieven gestimuleerd om dit aspect nadrukkelijk in het oog te houden.

Nazorg moet er ook zijn voor wie vanuit de gemeente betrokken is geweest bij activiteiten. Vaak zijn ervaringen opgedaan die enthousiasme kunnen aanwakkeren, maar er kunnen ook vragen ontstaan of

teleurstellingen. Het is goed om hiervoor oog te hebben, plaatsen te bieden waar hierover gesproken kan worden en waar mogelijk bestaand enthousiasme aan te wakkeren door mensen een concrete taak te geven.

Voor het missionaire besef van de gemeente is het belangrijk dat ervaringen in het midden van de gemeente gedeeld kunnen worden en dat zo ook getuigd kan worden van Gods doorgaande werk. Dit helpt de gemeente om het werk blijvend te ondersteunen door het gebed.

8.5 Zending en werelddiaconaat, uitgangspunt en doelstelling

Vanuit het besef dat zending en diaconaat niet in de eerste plaats een taak is van enkelingen die daarvoor apart gezet zijn, maar van de hele gemeente mag steeds de oproep uit Mattheüs 9 klinken: "De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt." De gemeente wordt gestimuleerd deze oproep serieus te nemen, in het gebed dat mensen uit de gemeente het verlangen krijgen om hierin namens de gemeente een taak op zich te nemen.

Het is daarvoor belangrijk ook de band met zendingswerkers die nu al gesteund worden te intensiveren. Concreet kan daarbij gedacht worden aan het door onze gemeente gesteunde deelgenotenproject van de GZB (*Zendingsexpeditie in Thailand*) en door de gemeente op de hoogte te houden van werkzaamheden die door gemeenteleden in zending en diaconale hulpverlening worden verricht. De missionaire commissie zoekt daarbij naar wegen om niet alleen belangstellenden, maar de hele gemeente met deze ervaringen in aanraking te brengen. Dat kan door het overbrengen van een groet in de eredienst, maar ook door ontmoetingen met de zendingswerkers en het stimuleren van zendingsdagen en zendingstreizen.

De commissie zending en werelddiaconaat houdt met enige regelmaat contact met thuisfrontcommissies en uitzendende organisaties om op de hoogte te blijven van eventuele ontwikkelingen en noden. Dit gebeurt voorafgaand, tijdens en na een uitzending. De pastorale zorg en begeleiding is een taak van wijkouderling en kerkenraad.

8.6 Aandachtspunten in de beleidsperiode

Aan het volgende willen we bijzondere aandacht schenken in de beleidsperiode.

Aandachtspunt	Voornemen
Bij al ons bezig zijn ons laten leiden in afhankelijkheid van God.	Gebed en de afhankelijkheid van God beseffen. Elkaar hieraan herinneren. De kracht van gebed leren.
Het omzien naar de ander buiten de kerk. Oplettend zijn wat God op ons pad brengt.	Voortgang van de huidige activiteiten: Alpha cursus, Inloophuis, Arabische vieringen, bezoekwerk van Echo/Lichtspoor team, gevangenisbezoek. Lichtjestocht met kerst weer organiseren in de wijk Lansingh-Zuid. Stimuleren van de gemeente in gastvrijheid en getuige zijn naar mensen in onze omgeving.
Kerkelijke eenheid zoeken.	Via officiële en particuliere initiatieven contacten onderhouden met de andere kerken in ons dorp. Oog hebben en krijgen voor elkaars bezigheden en voor elkaars drijfveren.
Mogelijk verdere integratie tussen jeugdwerk en evangelisatiewerk.	Gezamenlijk denken de jeugd- en evangelisatiecommissie hierover na. De aandachtsgebieden zijn catechese van 17-plus jongeren, Youth Alpha en vervoltraject van Youth Alpha na de kennismaking met het christelijke geloof.
Gemeenteleden zijn betrokken op evangelisatie en zending.	We appelleren op het zendings- en evangelisatiebesef van de gemeenteleden vanuit het appel van de Bijbel. Stimulatie van dit besef door zondagse prediking en presentaties van zendingswerkers en evangelisten. Jaarlijks bezoek van de missionaire gemeente in Uden.
Bewustmaking van onze opdracht met betrekking tot een getuigende levensstijl.	Actief hiervoor avonden verzorgen, en ook deze levensstijl stimuleren en bevorderen binnen de gemeente. Gezamenlijke Micha-cursus organiseren met andere wijkgemeenten.
Structuur aparte evangelisatiecommissie naast missionaire commissie	Toegevoegde waarde van deze structuur verhelderen.
Centrale Missionaire Commissie	Wat is de rol van de centrale missionaire commissie, waarin de wijkgemeenten participeren? Hoe kunnen we constructiever samenwerken door te kijken hoe ieder, passend bij de eigen identiteit, een bijdrage kan leveren aan de gedeelde roeping van de kerk in Krimpen, zonder daarbij tot een volledig gezamenlijke visie te komen?

9. Bijlage: Het beheer van de gemeente

9.1 Doelstelling

Een rentmeester is volgens de Dikke van Dale 'iemand die voor de eigenaar een goed beheert en de administratie voert'. Het college van ouderlingen-kerkrentmeester ('college') mag zo de kerkelijke organisatie, gebouwen en financiën beheren ten dienste van onze gemeente, waar Jezus Christus eigenaar van is. Het college vervult haar taak in dienst van de Eigenaar. Dit doet zij met dankbaarheid voor de betrokkenheid en vrijgevigheid van de gemeente.

9.2 Organisatie

De Bijbel vergelijkt de gemeente met een gebouw dat door Jezus Christus wordt gebouwd (Hebr. 3:6). Gods kinderen zijn de levende stenen van dit gebouw (1 Petr. 2:5) en Jezus is de onwankelbare Hoeksteen en het Fundament waarop de gemeente wordt gebouwd (Matt. 21:42 en 1 Kor. 3:11). In het vertrouwen dat de wereldwijde gemeente van Jezus Christus zal blijven bestaan (1 Kor. 3:16-17), weet het college zich verantwoordelijk voor de organisatie van onze gemeente. Daarbij dient als uitgangspunt een juiste balans tussen de omvang, de aanwezige gaven en talenten en de financiële draagkracht van de gemeente. Kerntaken hierin zijn:

- Ondersteunen en faciliteren van het personeel, te weten de beide predikanten en de kosters
- Ondersteunen en faciliteren van de organisten en het kerkelijk bureau
- Ondersteunen en coördineren van het vrijwilligerswerk
- Verzorgen van de ledenadministratie
- Verzorgen van de communicatie binnen en buiten de gemeente (o.a. Ora et Labora, de Week- en nieuwsbrief en de website)

Speerpunten beleidsperiode

1. Via de Ora et Labora, de Weekbrief, de digitale nieuwsbrief en de website wordt er intern en extern een veelheid aan informatie gedeeld. De verschillende communicatiekanalen zijn van wezenlijk belang voor de onderlinge verbondenheid en voor het gemeenteleven. De organisatie van de informatievoorziening moet zodanig zijn dat deze effectief is en dat er zoveel mogelijk energie gestoken kan worden in het gemeente-zijn, met elkaar en voor de samenleving. Het college zal zich in de komende beleidsperiode, samen met de kerkenraad bezinnen op de vraag hoe de communicatie doelgericht en efficiënt kan worden ingericht. De nadruk zal daarbij liggen op de digitale nieuwsvoorziening en op de website. Beveiliging en bescherming van persoonsgegevens zijn daarbij belangrijke randvoorwaarden.
2. Gespreid over het jaar worden er tellingen gehouden van het kerkbezoek. Na enkele jaren van een licht dalende trend is deze in 2018 en 2019 gestabiliseerd. Het aantal bezoekers van de online-uitzendingen neemt toe en door de vergrijzing en de actuele situatie met betrekking tot het coronavirus worden deze ontwikkelingen versterkt. Dit vraagt om bezinning over hoe we online als gemeente met elkaar verbonden kunnen blijven.
3. De betrokkenheid in de gemeente is groot. Honderden gemeenteleden zetten zich in voor een grote diversiteit aan activiteiten binnen de kerk. Het wordt echter steeds moeilijker alle vacatures in het gemeentewerk (tijdig) te vervullen. Om te voorkomen dat de balans tussen het aantal activiteiten dat

wordt georganiseerd en de omvang van en beschikbare tijd in de gemeente verstoord raakt, bezint het college zich de komende beleidsperiode op de vraag hoe het gemeentewerk op een verantwoorde wijze voortgang kan vinden zonder dat er een te zwaar beroep wordt gedaan op gemeenteleden. Het college doet dit in nauwe afstemming met het consistorie, de diaconie, de verschillende commissies en de vrijwilligerscoördinatoren.

4. Onze gemeentezang wordt begeleid met orgelspel. Onze gemeente mag er zich in verheugen dat zij vanuit de eigen gemeente meerdere toegewijde organisten heeft. Geconstateerd is dat er onder de jongere generatie weinig animo is voor de beoefening van het orgelspel. De verwachting is dat binnen een periode van enkele jaren een aantal organisten vanwege leeftijd zal stoppen en dat er naar vervanging moet worden gezocht. Voor de langere termijn moet er over worden nagedacht hoe we de jongeren enthousiast kunnen krijgen voor het bespelen van het orgel.
5. Ambtsdragers hebben een verantwoordelijke taak in de gemeente. De kerkorde omschrijft de rol van de ambtsdragers als volgt:

De ambtsdragers zijn gemeenschappelijk verantwoordelijk voor de opbouw van de gemeente in de wereld door zorg te dragen voor de dienst van Woord en sacramenten, de missionaire, diaconale en pastorale arbeid, de geestelijke vorming, het opzicht, het rentmeesterschap over de vermogensrechtelijke aangelegenheden en andere arbeid tot opbouw van de gemeente.

De PKN biedt trainingen aan om (nieuwe) ambtsdragers toe te rusten voor het uitoefenen van hun taken. In deze trainingen komen zaken als visie op het ambt, de kerkorderlijke regels en de ontwikkeling van een duidelijke visie op het ambt aan de orde. De ambtsdragers worden gestimuleerd om deze trainingen te volgen.

9.3 Gebouwen

De kerkgebouwen vormen de centrale plek waarin de gemeente het evangelie mag horen, waar zij samen komt om te bidden en te zingen. De kerkgebouwen vormen een aantrekkelijke en veilige plek voor de onderlinge samenkomst op zondag en voor de vele ontmoetingen doordeweeks.

Daarnaast hebben beide kerkgebouwen een zichtbare plek en functie in ons dorp. Vanuit de overtuiging dat we als Christelijke gemeente onze omgeving mogen verkondigen dat God de wereld heeft liefgehad, mogen we als gemeente dienend aanwezig zijn in de omgeving waarin we als kerk zijn gesteld. Het college onderscheidt de volgende kerntaken als het gaat om het beheer en het gebruik van de kerkgebouwen (en pastorieën):

- De gewenste bouwkundige toestand, bouwtechnische kwaliteit en uitstraling behouden
- Het verantwoord gebruik van de kerkgebouwen mogelijk maken als aantrekkelijke en functionele ontmoetingsplek voor de gemeente en als gastvrije plek voor bezoekers en wijkgenoten

Speerpunten beleidsperiode:

1. In 2019 is de renovatie van de Sionskerk afgerond. In de komende beleidsperiode zal het groot onderhoud van de gebouwen de volle aandacht krijgen. Het meerjarenonderhoudsplan zal verder worden uitgewerkt. Er zal strategisch worden ingezet op preventief onderhoud zodat kosten op termijn beheersbaar blijven. Vrijwilligers hebben een belangrijke rol in de uitvoering van de onderhoudswerkzaamheden. In de afgelopen beleidsperiode is er een onderhoudscommissie

ingesteld. Deze commissie ondersteunt het college in het coördineren van het groot onderhoud en in een diversiteit aan technische zaken.

2. Als christenen zijn we als rentmeesters gesteld over de schepping. Het verantwoord en duurzaam omgaan met grondstoffen en energie is voor het college een belangrijk uitgangspunt. In de komende beleidsperiode bezint het college zich op de vraag hoe we als gemeente het energie- en materiaalgebruik kunnen beperken en welke mogelijkheden er zijn gebruik te maken van zonne- of windenergie. Het college laat zich hierin adviseren door gemeenteleden en het dienstencentrum van de PKN.

9.4 Financiën

Ter inleiding citeren we twee ordinanties.

- Ordinantie 11, artikel 1 lid 2:
De kerkenraad vertrouwt de verzorging van de vermogensrechtelijke aangelegenheden van de gemeente van niet-diaconale aard toe aan het college van kerkrentmeesters en die van diaconale aard aan het college van diakenen.
- Ordinantie 11, artikel 2 lid 7:
Het college van kerkrentmeesters heeft tot taak:
  - *het in overleg met en in verantwoording aan de kerkenraad scheppen en onderhouden van de materiële en financiële voorwaarden voor het leven en werken van de gemeente door:*
  - *het meewerken aan de totstandkoming van het beleidsplan, de begroting en de jaarrekening van de gemeente overeenkomstig het bepaalde in ordinantie 4-7-1 en het bepaalde in de artikelen 6 en 7;*
  - *het zorg dragen voor de geldwerving... e.v.*

Met deze citaten zijn de financiële kerntaken van het college eigenlijk wel aangegeven. En het beheer is tot dusver ook effectief gebleken..., de Hervormde WBA is anno 2020 een financieel gezonde gemeente. Er is sprake van een positieve ontwikkeling van de cashflow, terwijl de reguliere kosten 'gewoon' uit de lopende exploitatie kunnen worden bestreden.

Het Classicale College voor de Behandeling van Beheerszaken Zuid-Holland van de PKN heeft de begroting van de Hervormde WBA over 2020 beoordeeld en goedgekeurd. De begroting voor de jaren 2020 tot en met 2024 sluit jaarlijks met een positief saldo.

9.5 Communicatie

De vraag die als eerste moet worden beantwoord, is wat precies onder communicatie moet worden verstaan. Een definitie die aansluit bij de aard van de communicatieve uitingen van een kerkelijke gemeente betreft *"het overbrengen van berichten, geconcretiseerde beleidsvoornemens en activiteiten van de gemeente, met inbegrip van het uitdragen van de achtergronden en opvattingen die daarbij horen, waaronder cultuur en identiteit..."*.

Daarvan uitgaande moet bij 'communicatie' dus primair worden gedacht aan de manier waarop de kerk haar kerntaken zowel intern als extern voor het voetlicht brengt en welke media daarbij worden ingezet.

De vraag welke communicatiemiddelen het meest effectief zijn, hangt nauw samen met het doelgroepenbeleid van de kerkelijke gemeente. Met enige regelmaat dient dat beleid op doeltreffendheid

te worden beoordeeld en zo nodig te worden aangepast of geïntensiveerd. Hierbij kan worden gedacht aan extra aandacht voor – bijvoorbeeld – de doelgroep van 30+, de jongeren of misschien ook de randkerkelijken. Het is hoe dan ook noodzakelijk de inzet van communicatiemiddelen af te stemmen op de verschillende doelgroepen binnen de gemeente.

Interne communicatie

In veel kerkelijke gemeenten beschikt men over een communicatieplan. Eén gemeente heeft haar doelstelling ten aanzien van de *interne* communicatie als volgt verwoord: *“bevordering van de gemeenschapszin door elkaar te (helpen) informeren over wie we als gemeente willen zijn, waarin wij geloven en wat er in de gemeente gebeurt..., bedoeld om elkaar te stimuleren tot onderlinge betrokkenheid en inhoudelijke verdieping”*.

Veel van de gangbare media zijn ook binnen onze gemeente in gebruik (kerkblad, website, weekbrief, sociale media en gemeentegids). Er is een veelheid aan informatie, maar dat garandeert niet dat daarmee alle doelgroepen worden bereikt. In de komende periode vraagt het communicatiebeleid om bezinning en liggen er vraagstukken zoals het updaten of vervangen van de website en het bundelen van communicatiekanalen.

Externe communicatie

Ter inleiding een citaat van prof. dr. Anne van der Meiden: *“De christelijke kerk van de eerste eeuwen volgde een duidelijke strategie bij het veroveren van ‘nieuwe markten’. Dat had niets te maken met bewust agressieve marketingtechnieken, maar met de innerlijke houding van de kerk..., die zich uitdrukte in een aantrekkelijk maatschappelijk handelen...”*. Is daarmee het wereldwijde ‘succes’ van de kerk verklaard? Niet direct, want daarmee zou afbreuk kunnen worden gedaan aan het ‘inwinnende’ karakter van het werk door de Heilige Geest. Toch wordt hier een duidelijk verband gelegd tussen geloofsovertuiging en de wijze waarop die gestalte kreeg in het maatschappelijk leven van hen die tot de christelijke kerk behoorden.

De kerk staat midden in de samenleving. Zij is immers draagster van een unieke Boodschap die moet worden uitgedragen in de wereld waar zij deel van uitmaakt. Binnen onze gemeente groeit het besef dat samenwerking met de andere (PKN)wijkgemeenten bijdraagt aan dat doel, maar ook dat nadrukkelijk(er) het contact met de wijk(en) kan/moet worden gezocht, al of niet met gebruikmaking van de (lokale) media. De wijze waarop aan deze initiatieven vorm moet worden gegeven is een punt dat in de komende periode meer aandacht zal krijgen.

Persoonlijke communicatie

Tot slot, het gaat bij communicatie ook niet altijd om de media. We onderscheiden namelijk ook de persoonlijke communicatie, die nauw samenhangt met de ‘public relations’, ofwel de wijze waarop de gemeente zich via haar leden profileert en – naar buiten toe – manifesteert. De gesprekken die gemeenteleden met elkaar voeren en met mensen buiten de kerk zijn nog altijd het belangrijkste communicatiemiddel dat we hebben.

9.6 Aandachtspunten in de beleidsperiode

Aan het volgende willen we bijzondere aandacht schenken in de beleidsperiode.

Aandachtspunt	Voornemen
Organisatie	
Bevorderen van de onderlinge verbondenheid in de gemeente	Het doelgericht en efficiënt inzetten van de communicatiemiddelen.
Balans vinden tussen hoeveelheid activiteiten en beschikbaarheid vrijwilligers	In samenspraak met de verschillende kerkelijke geledingen en de vrijwilligerscoördinatoren de activiteiten kritisch beoordelen waarbij rekening wordt gehouden met de beschikbaarheid van vrijwilligers.
Toekomst begeleiding gemeentezang	Uitbreiden organistenteam. Beleid ontwikkelen om de interesse voor het orgelspel te stimuleren bij de jongere generatie.
Toerusten en opleiden van nieuwe ambtsdragers	Stimuleren van het volgen van trainingen en opleidingen door ambtsdragers
Gebouwen	
Groot onderhoud	Uitwerken van een meerjarenonderhoudsbegroting waarbij er strategisch zal worden ingezet op preventief onderhoud.
Materiaal- en energiegebruik beperken en verduurzamen	Opstellen van plan van aanpak en investeringsafweging voor het verduurzamen van de kerkelijke activiteiten
Financiën	
Digitaliseren proces Vaste Vrijwillige Bijdrage	Onderzocht wordt of dit proces efficiënter kan door het bieden van een digitale mogelijkheid.
Streven naar (verdere) kostendaling, inzet van vrijwilligers	Kostenbeheersing blijft speerpunt, al of niet te realiseren door inzet van (nog meer) vrijwilligers (adequate afstemming vraag/aanbod via coördinatoren)
Communicatie	
Bescherming persoonsgegevens (AVG)	We werken conform de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), ter bescherming van de privacy.
Inzet communicatiemiddelen	Gebruik communicatiemiddelen nadrukkelijk(er) verbinden aan bepaalde doelgroepen. Updaten of vervangen website. Samenvoegen digitale nieuwsbrief / Weekbrief. Opstellen communicatieplan.
Samenwerkingsverbanden binnen PKN	Initiëren c.q. ondersteunen van (meer) activiteiten samen met de andere wijkgemeenten van de PKN-Krimpen
Meer kerk zijn in en voor de wijk, communicatie naar 'buiten' toe transparanter en meer profilering	Onderzoek naar mogelijkheden, echt kerk in en voor de wijk te zijn.